

NUMERATA

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajna i mała ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-jej rano do 8-jej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 12 po!

Niedziela: Jana i Pawła.
Poniedziałek: Władysława Kr.
Wtorek: Ireneusza i Leona.
Sroda: Piotra i Pawła.

Dziś: P. ulina Bisk.
Czwartek: Agrypiny Panny.
Piątek: Nar. s. Jana Chr.
Sobota: Prospera Bisk.

Wschód słońca o godzinie 3-iej minut 40.
Zachód " " " " 22
Długość dnia godzin " " 16 " 42.
Przybyło " " " " 9 " 4.

Wschód księżycy o godzinie 6 minut 49 w.
Zachód " " " " 2 " 14 r.
Wysokość wody na Wiśle st. 7 c. 2 (st. 6 c. 2).
Dziś o godzinie 4-iej rano ciepła 12°.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji 268. — Telefon Administr. 517.
W Łodzi kantor własny. Piotrkowska 7/281, telefonu nr. 313.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Broniwoja; jutro Wandy.

Zgromadzenia: Posiedzenie członków zarządu kasy zaliczkowo-wkładowej emerytów warszawskich. (Kancelaria kasy w gmachu resursy obywatelskiej na Krak.-Przedm.—11 przed południem.) — Posiedzenie członków wydziału wsparcia biednych Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa na Krak.-Przedm.—6 po południu.)

Wizyty: Wizyta jenerała ochrony XXX-iej św. Jadwigi przez delegowanych członków Towarzystwa dobroczynności. (Lokal ochrony, Wolska 51—5 po południu.)

Wybory. Składanie kartek wyborczych na członków zarządu kasy zjednoczenia urzędników kolei warszawsko-wiedeńskiej, oraz do t. zw. wielkiej rady. (Biuro kolei—od 10-jej rano do 3-iej po południu.)

Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych (Krak.-Przedm. N 15—od 10-jej rano do 5-jej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulca. (Hotel Europejski—od 10-jej rano do 5-jej po południu.) — Wystawa obrazów spółki malarzy i rzeźbiarzy. (Nowy-Swiat N 27—od 10-jej rano do 7-jej wieczorem.) — Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm. N 66—codziennie od 10-jej rano do 4-jej po południu, w niedziele i święta zaś od 12-jej do 3-iej po południu.)

Koncerty: Koncert symfoniczny orkiestry z Kassel pod dyrykcją p. Bullerjanna. (Dolina Szwajcarska—7 wieczorem.)

Teatrzyki: Eldorado (przy ulicy Długiej): dziś „W oczekalni doktora”, „Płaczka i śmiech”, oraz „Łobzowanie”; — Wodevil (przy ulicy Nowy-Swiat): dziś „Galganduch czyli trójka hultajska”; — Bellevue (przy ulicy Chmielnej): dziś „Karnawał w Rzymie”. (8 wieczorem.)

Teatry: Wielki: dziś „Pan Twardowski”; jutro „Aida” (z udziałem panny Assunty Lantes, oraz pp. Henryka Prevosta i Jeromina); — Letni: dziś „Protekcja dam”, oraz „Akrobata”; jutro „Protekcja dam”, oraz „Mąż z przypadku”; — Nowy: dziś „Dziecko szczęścia”, jutro „Dziecko szczęścia”. (8 wieczorem.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy 1918 rs. 87 kop. (Pożyczki wydawane będą od godz. 9—12-jej rano; wykup zaś i prolongata uskuteczniają się od godz. 9-jej rano do 2-jej po południu i od 4—6-jej po południu.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

== **Prav. wiestn.** donosi, iż z powodu wyjazdu zarłopem p. ministra dóbr państwa, zarząd ministerjum obejmuje towarzysz ministra, sekretarz stanu r. t. Wieszniałow.

== **Petersb. wied.** dowiadują się, iż przepisy, dotyczące odpowiedzialności budowniczych za wypadki przy budowie domów, będą niebawem poddane rewizji.

== **Graźdanin** donosi, iż niebawem ma być utworzona specjalna komisja, w celu opracowania konwencji, dotyczącej konsulów zagranicznych.

== Zarząd tramwajów przypomina służbie, iż z nastąpieniem wakacyj uczniowie szkół rządowych i studenci uniwersytetu tracą prawo jazdy w klasie wyższej za opłatą niższą aż do rozpoczęcia się nowego roku szkolnego.

== Postanowieniem rady miejskiej dobroczynności publicznej z d. 17-go b. m., zostali mianowani lekarzami asystentami w szpitalu starozakonnym: w oddziale chorób nerwowych dr. Konstanty Stróżewski, a w oddziale chorób skórnych i wenerycznych dr. Henryk Kempński.

== Pomocnik J. E. Jenerał-Gubernatora warszawskiego senator jenerał-lejtnant br. Medem wyjechał wczoraj do Pskowa.

== **Wspomnienie.**

Ś. p. Anna Ossuchowska, znana z występów estradowych w naszym mieście śpiewaczka, zmarła w d. 5-ym b. m. w Milejowie, majątku p. Rostworowskiego.

Obdarzona pięknym głosem mezzosopranowym, była przez czas jakiś uczennicą dyrektora Trombini, poczem, uzyskawszy poparcie ś. p. Józefiny z Reszków Kronenbergowej i księżnej Antoniowej Radziwiłłowej, wyjechała do Paryża, aby kształcić się tam dalej.

Po kilku miesiącach przekonała się o bezowocności nauki u prof. Criticosa, powróciła zatem do kraju, by

tu studjów dokończyć, lecz niestety, już z osłabionymi płucami.

== **Z teatru.**

* Wczoraj przed południem w sali sesjonalnej dyrekcyj teatrów warszawskich, jenerał Palicyn żegnał się z personelem teatrów.

W sali zgromadzili się wszyscy reżyserowie, dyrektor Trombini i p. Tuszymałow, tudzież p. Jasiński.

Ustępujący prezes, żegnając się z obecnymi, prosił, by w jego imieniu pożegnali resztę personelu, z powodu bowiem braku czasu, nie może uczynić tego osobiście.

Następnie jenerał Palicyn przedstawił obecnym nowego prezesa, pułkownika Karandiejewa, który, powitawszy zebranych, prosił reżyserów i dyrektora opery, by na sesji czwartkowej przedstawili program dalszego repertuaru.

Z dniem wczorajszym jenerał Palicyn usunął się zupełnie ze stanowiska w teatrach.

== **Beethoven.**

Dzisiejszy program koncertu w Dolinie Szwajcarskiej obejmuje symfonię (nr. 1) Beethowena.

Oprócz niej wykonane będą jeszcze kompozycje: Mendelssohna, Wagnera, Noskowskiego, Thomasa i koncert skrzypcowy (nr. 7) Beriota.

== **Pierwsze okazy.**

Podwaliny do świeżo organizującego się Muzeum rzemieślniczego już zostały założone.

Na ostatniem posiedzeniu komitetu Muzeum przemysłu i rolnictwa, chcąc przyjść w pomoc tej młodej instytucji na początek postanowił wypożyczyć jej swoje zbiory i bibliotekę.

A zbiory te przez długi czas niedostępne dla publiczności, są piękne i kosztowne; znajdują się tam okazy istotnej wartości.

Muzeum rzemieślnicze zajmie obszerny apartament drugiego piętra, zaś wystawa stała prób i wzorów foyer, oraz przyległe pokoje.

== **Wizytacja.**

Wczoraj odbyła się wizyta roczna w ochronie XXIV-iej dla dziewcząt wyznania mojżeszowego przeznaczonej, mieszczącej się przy ulicy Solec pod nr. 118-ym.

Opiekunkami tego zakładu są pp.: Cecylja Bersohnowa, Amelja Natansohnowa, Natalja Natansohnowa, Emilja Lawendelowa, Zofja Kohnowa, Eleonora Lewy i Jellinek; opiekunami zaś panowie: Mathias Bersohn i Tobjusz Idzikowski, a nad zdrowiem dziewcząt czuwa dr. Jakób Rosenthal.

Wychowanki otrzymują przez miesiące zimowe herbatę z chlebem.

Robótki ręczne dziewcząt: drutowe, szydełkowe, cerowanie, szycie i krzyżowe pochwały osoby na akt przybyłe.

== **Konkurs strzelniczy.**

Proszeni jesteśmy o zaznaczenie, iż w dniu dzisiejszym na konkursie strzelniczym, odbywającym się, jak wiadomo, na rzecz kolonij letnich, asystować będą panie: hr. Colonna-Walewska z córką Lilą, Helena Eydziatowiczowa z córką Heleną i panną Ułaszyn, Felicja z Rekowskich Szamowska z pannami: Wandą Rekowską i Wandą Jarochofską, wreszcie baronowa Zofja Hartingh z pannami: Ostrowską i Hińczówną.

== **Kolej terespolska.**

Służba kolei terespolskiej otrzymała zawiadomienie okólnikowe naczelnika kolei, iż od d. 13-go czerwca r. b. kolej ta przemianowana została na „Rządową kolei terespolską”.

Dzisiaj przybywa do Pragi z linii ekstrapociągami komisja główna z ogólnego odbioru kolei.

Naczelnikowi kolei i przewodniczącemu w komisji głównej towarzyszą: naczelnik ruchu inżynier Gerszoif i naczelnik służby kolejowej inżynier Potiemkin, oraz kilku inżynierów oddziałowych.

== **Lista starszeństwa.**

Pracownicy kolejowi często narzekają na gnębia-

cy ich system protekcyjny, praktykujący się na kolejach żelaznych pod rozmaitemi postaciami.

Wielu też utrzymuje, że pomimo zasług położonych, ustawicznie pomijani są przy awansach i miejsc lepsze ustępować muszą niepowołanym, lecz szczęśliwym.

Awanse na kolejach zależą od różnych względów, najczęściej jednak, jak to bywa wszędzie, są nagrodą za pracę gorliwą lub są następstwem dość długiego czasu, spędzanego na jednej i tej samej posadzie.

Bywa też nieraz i inaczej.

Pożądaną zwrot ku lepszemu w tym kierunku, zrobił dyrektor kolei nadwiślańskiej, wydając rozporządzenie, aby prowadzone były listy starszeństwa w służbie maszynistów i pomocników maszynistów na tej kolei.

Aby osiągnąć cel zamierzony, oraz aby służba parowozowa awansowana była systematycznie, według zasług położonych dla dobra instytucji, dyrektor polecił zaprowadzić księgę stanu służby maszynistów i ich pomocników.

W księdze tej każdy z nich będzie miał swoje conto, w którym oprócz imienia i nazwiska, oraz dokładnej daty urodzenia, zapisane będzie, jakie każdy z maszynistów i pomocników otrzymał wykształcenie, jakie zajmował stanowisko przed czasem wstąpienia na służbę przy kolei nadwiślańskiej, kiedy mianowicie wstąpił na kolej, kiedy i jaki mianowicie zdawał egzamin, kiedy otrzymał pierwszy etat, jaką zajmuje posadę i jaką ma klasę, wiele wiorst robi na parowozie w ciągu roku, wiele dni służby opuścił, jak i kiedy awansował i za co był karany.

Wszelkie ważniejsze uchybienia służbowe w księdze tej mają być szczegółowo zaznaczone.

Według tych danych, w księdze stanu służby zawartych, co rok mają być układane listy starszeństwa, które bezwarunkowo służyć będą za wskazówkę przy wszelkich awansach maszynistów i ich pomocników.

== **Żegluga.**

Stan wody na Wiśle, obniżwszy się z 11 stóp do 8-in, trzyma się dotychczas na tym poziomie.

Ruch spławny znaczny, berlinki ładowne przybývają do brzegu prawie codziennie.

Wczoraj przepłynęła znaczniejsza partja tratów.

Parowce wcześniej przybývają do krańcowych stacyj; wczoraj wszystkie znajdowały się przed godz. 6-tą przy swoich przystaniach.

== **Brak ławek.**

Od wielu osób otrzymujemy zażalenia na stan ławek w alejach Ujazdowskich i ogrodzie Botanicznym, jak niemniej na małą ich ilość.

Uporządkowanie i powiększenie liczby ławek istotną wygodę spacerującym przyniesie.

== **Zatrzymany.**

Złodziej, który spełnił w oddziale pocztowym przy ul. Miodowej kradzież marek na sumę 10,000 rs., został wczoraj ujęty w domu pod N 3-im przy ul. Krochmalnej.

Łotr ten, nazwiskiem Niemira Izrael, był już raz ujęty, lecz zbiegł; obecnie zatrzymał go agent policji śledczej, Przygodny.

== **Oblakany.**

Wczoraj policja zatrzymała na ulicy młodego człowieka, obłakanego.

Nieznamy nazwał się Wincentym Wnukiem, lecz adresu swego wskazać nie umiał.

Jest to mężczyzna lat około 30, brunet, ubrany w spodnie i koszulę, bez czapki.

Oblakanego zatrzymano przy cyrkułku łańienkowskim, do czasu odszukania krewnych.

== **Nagły zgon.**

Wczoraj na Krakowskim Przedmieściu zachorował nagle emeryt, Antoni Tymieniecki.

Chorego odwieziono do szpitala św. Rocha, gdzie niebawem życie zakończył.

== **Zwłoki.**

W dniu wczorajszym znaleziono w jednej z glinianek za rogatką jerozolimską zwłoki młodej kobiety.

Przeprowadzone natychmiast śledztwo wykazało, iż jest to Julia Zeignerówna, służąca, rodem z Bogusławki, w gub. piotrkowskiej.

Zwłoki przeniesiono do prosektorjum.

Śledztwo w toku.

= Pod kołami pociągu.

Uczeń z fabryki p. Żerańskiego, liczący 19 lat, Tuszewski, wyszedłszy w dniu wczorajszym na miasto, udał się na dworzec kolei terespońskiej na Pragę, w zamiarze wysłania listu do swej rodzonej siostry Bondarenko, zamieszkałej w Brześciu, której ma pracować na kolei terespońskiej.

Przybywszy na Pragę, T. udał się plantem kolei i na 3-ej wiorście rzucił się pod przechodzący pociąg.

Samobójca rozpiął listy do siostry i rodziny, w których narzeka na życie.

T. podobno był w zawiąskanych stosunkach pieniężnych z siostrą i lekał się posądzeń z jej strony.

= Samobójstwo.

W dniu onegdajszym we wsi Powązki, pod Warszawą, znaleziono wiszące na drzewie zwłoki mężczyzny.

W samobójcy poznano miejscowego właściciela domu, Jew-sięja Grygorjewa, w wieku lat 60.

Co spowodowało dość zamożnego człowieka do rozpaczliwego kroku, dotychczas niewiadomo.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Wylosowane d. 13-go czerwca 3-procentowe obligacje trzeciej emisji głównego Towarzystwa kolei rosyjskich wypłacane będą w warszawskim Banku handlowym od d. 13-go grudnia. Obligacje należy przedstawiać do amortyzacji z kuponami od d. 25-go.

— D. 23-go czerwca, w komisji wojkowej, budującej koszarę w Górze Kalwarii, w gubernji suwalskiej, odbędzie się licytacja na wykonanie robót około krycia dachów na rs. 4,000, zdunskich na rs. 6,000, stolarskich na rs. 6,000 i na pokrywy żelazne do pieców na rs. 700. Wadja są wymagane w sumie 20% zadeklarowanej ceny.

Na torze.

Dogorywający od dwóch dni sezon wyścigowy w dniu wczorajszym po pięciu wysilkach, zwanych gonitwami, dokonał pracowitego żywota.

Nie opuściliśmy umiarkowanego aż do ostatniej chwili, jak na sportsmenów wytrwałych przystało, a kasę totalizatorową napełnialiśmy również z wytrwałością mężów, zwykłych wychylać aż do dna czarę goryczy lub słodyczy.

Naprzód tedy rozważaliśmy szanse dwójga waleczników, pragnących zdobyć nagrodę sprzedażną w kwocie 300 rs. Ubiegali się o nią na dystansie dwuwiorstowym „Forestiere” A. ks. Lubeckiego i „Le Sarazin II” barona Wrangla. Wygrała łatwo kłacz pierwsza w 2 m. 43 sek., a totalizatory po 11 rs. za stawkę dziesięciurublową płacili.

Z kolei mamy przed sobą wyścig panów o skromną nagrodę rs. 150, przeznaczoną dla trzyletnich i starszych koni, urodzonych w Cesarstwie i Królestwie Polskiem, które brały udział w gonitwach bieżącego sezonu, ale nie przychodziły pierwszymi.

U startu stoją „Ozajka” pod ks. Lubeckim i „Rembrandt” pod p. Mysyrowiczem. Do linii prostej gonitwa prowadzona była w porządku, tu jednak „Ozajka” wylamała do hipodromu, wobec czego „Rembrandt” przyszedł pierwszym do mety. Jeździec „Ozajki”, nawróciwszy do fatalnego punktu wylamania, przegalopował wyznaczony dystans sumienie, a nawet po powrocie do wagi miał podobno coś do zarzucenia drodze, którą przebył „Rembrandt”. Zaniedbanie jednak formalności regulaminowych przy proteście sprawiło, iż gułdemu walechowi barona Wrangla (?) nagrodę pierwszą przyznano.

Dystans dwóch wiorst 100 sążni w tej gonitwie przebieżono w 3 m. 10 sek., okienka zaś totalizatora płacili po 13 rs. za papierek czerwony.

Bez szczególnych perypetyj odbył się bieg następny, *Hurdle race* o nagrodę Czerniakowską w sumie 300 rs. „Le Sarazin II”, galopujący w tym dniu po raz drugi, zwyciężył w 2 m. 49 sek., karą „Bajkę II” A. ks. Lubeckiego, jakkolwiek ta ostatnia na ostatnich sążniach naciskała przodującego konia bardzo silnie.

Totalizatory płacili: główny 40, boczny 39 rs. za „Sarazina II”.

Handicap czerwcowy o nagrodę 300 rs. czworo waleczników sprowadził do startu. Były to: p. J. Reszkego „Braganza”, tegoż właściciela „Borea”, barona Wrangla „Go-Bank”, wreszcie J. hr. Potockiego „Renoma”.

Po walce, trwającej 2 m. 56 sek., „Braganza”, pomimo najwyższej wagi (165 f.), pierwsza pod Smithem przyszła do celownika, mając za sobą „Boreę”, „Go-Bank” i „Renome”.

Zwolennicy stajni p. Reszkego w obu totalizatorach odbierali po 15 rubli srebrnych za stawkę dziesięciurublową.

Ostatniemi tchnieniem sezonu była gonitwa pocieszenia o nagrodę 200 rubli, przeznaczoną dla koni czteroletnich, które uczestnicząc w r. 1892-im w gonitwach warszawskich, nie wygrały ani jednej pierwszej nagrody.

Pocieszały się tedy: L. S. „Bieda” i p. A. Daszewskiego „Cezar”. Pierwsza po silnej walce wyścig wygrała w 3 m. 11 sek.

Ufający „Biedzie” odbierali po 13 rubli w głównym totalizatorze, po 16 zaś w bocznym.

Takie są dzieje sezonu gonitwowego na mokotowskiem polu w roku Pańskim tysięcznym osiemsetnym dziewięćdziesiątym i drugim.

John Bull.

NEKROLOGJA.

† Zarząd Towarzystwa osad rolnych podaje do wiadomości, że w dniu 23-im czerwca, we czwartek i w dniu 27-ym czerwca r. b., w poniedziałek, jako w rocznicę śmierci s. p. Ludwika Kolnarskiego i s. p. księdza Władysława Rutkowskiego, dobrodziejów z zakładu studenckiego, odbędzie się za spójki ich dusz nabożeństwo żałobne w kościełku studenckim. —968—

B. p. Henryk Bergson,

syn Michała i Julji, zakończył życie mając lat 23. Rodzice i rodzeństwo zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 22-im b. m., to jest we środę, o godzinie 3-iej po południu od rogatki petersburskiej na cmentarz starozakonnych odbyć się mające. —958—

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

(Korespondencje specjalne Kurjera warszawskiego.)

Wiedeń 20-go czerwca.

Ktoby był przypuścił, że Bismark w Wiedniu nie będzie dla tłumy czem innem, tylko widowiskiem! Nie można nawet mówić o tłumie, gdyż na dworcu kolei aż przed pałacem Palfy przy Walnerstrasse zebrało się wczoraj wieczór bardzo niewiele osób, a tylko gromady młodzieży z korporacji germańskich chciały demonstrować, hałasować i bądź co bądź wywołać starcie z policją. W końcu udało się im to, policjanci musieli płazować pałasami; sześciu najzuchwalszych zabrano na noc do aresztu, a rotę waleczne Alemanów itp. obchodzili w piwiarniach przybycie Bismarka. Dzienniki pełne opisów tualet hrabianki Hoyos, panny młodej, apartamentów w pałacu Palfy i t. d. Bismark stary trzyma się krzepko. Jest to zawsze postać imponująca i tak samo niesympatyczna, jaką była zawsze. Herbert Bismark najwięcej z całej rodziny go przypomina.

W teatrze wystawy na drugim przedstawieniu „Tragedji człowieka” już balkon był pusty. Uznano powszechnie, że poemat ten na scenie schodzi na szopkę. Po południu na *garden party* pytałem Barsescu (Ewę), co ona sama o tem sądzi. Odpowiedziała bardzo trafnie: aktorzy mają moźolną robotę, a przecież niema żadnej roli, żadnej nawet sceny, któraby mogła wzruszyć lub porwać. Więc także ze stanowiska aktorskiego jest to spektakl chybiony...

Najlepiej na wystawie wychodzą muzycy; koncerty historyczne odbywają się z całym pietyzmem, również i specjalne, np. wagnerowski, zaś na nowych fortepianach rozmaitych fabryk popisują się znani artyści i artystki.

Wesoły kwartet „Udel”, który z całym artystem uprawia muzykę humorystyczną, cieszy się oczywiście powszechnym aplauzem zawsze natłoczonej publiczności.

Kolejka naftowa doskonale służy. System ten, zdaje mi się, ma wielką przyszłość, gdyż wygodnie, łatwo i tanio może być użytym w rolnictwie do przewozu zbiorów i t. p. Kolejka dałaby się jedynie zastosować np. dla połączenia Nowego Targu z Zakopanem, dla przewozu letników do Kuznie, do Kościeliskiej doliny i t. p. Maszynka, która porusza wagoniki, mieści się w skrzynce, niby w kuferku, szyny są cienkie, mogłyby być i drewniane, wagoniki otwarte, albo z zastanami wokoło. Materiał opałowy—surowa nafta—bardzo tani. Jest to system Daimler, a zastępcą w Wiedniu jest Bierenz, II, Kaiser Josefstrasse 3. Kolejka nazywa się: Patent-Petrol-Luft-Motoren-Bahn. Według znawców, należałoby system ten skombinować dla rolnictwa ze systemem szyn przenośnych.

Wiedeń zwyciężył Niemcy. Dla teatru wystawy dostarczył mebli i urządzeń tutejszy tapicer Jaray. Otóż Pollini zakupił cały ten *fundus instructus* dla swojego teatru w Hamburgu. A.

* Berlin 20-go czerwca.

Za publikowanie uchwał sądowych, zapadłych w sprawie aresztowania i uwolnienia rektora Ahlwardta redakcjom licznych pism perjodycznych wytoczono procesy. Wielu redaktorów otrzyma w tych dniach pozwy na termin wstępny, a tutejszej *Staatsbürgerzeitung* obłożono dziś aresztem te numery dziennika, w których mieszczą się uchwały sądu z czasu uwięzienia Ahlwardta.

Morderca Wetzel, który z taką rafinerją i rzadkiem okrucieństwem pozbawił życia kupca Hirschfelda w Szpan-dawie, liczy obecnie ostatnie swoje godziny. Z rozkazu cesarza odczytano mu dziś w południe reskrypt, mocą którego straconym będzie jutro w więzieniu kryminalnem w Ploetzensee pod Berlinem. Po południu wywieziono go ztąd na miejsce stracenia. Akt wykonania wyroku, na mocy rozporządzenia ministra sprawiedliwości, mieć będzie formę sesji sądowej z wyłączeniem publiczności. Najwyższa decyzja nie sprawiła na zbrodniarzu widocznego

wrażenia; tłumaczy się to długą, bo czteromiesięczną zwłoką w wykonaniu wyroku, która skazanego strasznie podobno zniszczyła fizycznie i wprawiła ostatecznie w apatię. (Wyrok już wykonano, jak o tem doniosły nam depesze; *przyp. red.*)

Za grabież, ciekawą w swoim rodzaju, a wykonaną zbiorowo, aresztowano tu w sobotę od razu przeszło 60 osób. W piątek, o godz. 6½ wieczorem, a więc za jasnego dnia jeszcze, niespodzianie zjawiła się gromada, z kilkuset ludzi złożona, w okolicy pewnego składu drzewa, a wylamawszy plot, zabrała się bez ceregieli do zapasów, znajdujących się na placu składowym. Baczność rabusiów posunęła się tak daleko, że, zatrzymawszy przejeżdżające wozy, skradzione drzewo na nie układali i zawozili do domów. W krótkim czasie plac tak opustoszał, że pozostały tylko szczątki szopy, także rozbitej i rozkradzonej przez rabusiów. Byli oni tak pewni siebie, że nie odstraszali ich nawet przybycie właściciela z urzędnikiem policyjnym i dopiero zjawienie się większego zastępu przedstawicieli porządku publicznego skłoniło do ucieczki tych jeszcze, którzy zabierali resztki. Prawda, że stało się to w mniej ruchliwej części miasta, ale rabunek taki za białego dnia dziwnie ilustruje stosunki tutejsze.

W teatrze Krolla przedstawiono w sobotę po raz pierwszy operę Ignacego Brüllla „Złoty krzyż”. Muzyka popularna i sympatyczna, melodie lekkie a piękne, zapewniają dalszym przedstawieniom powodzenie.

Dr. K.

* Rzym 17-go czerwca.

Królestwo oboje dzisiaj umyślnym pociągiem wyjeżdżają do Monzy, ządaj poputrze wyruszą wprost do Poczdamu. Nie mogli tej natychmiastowej podróży odmówić cesarzowi Wilhelmowi, telegrafującemu kilkakrotnie, aby przyjeżdżali niezwłocznie. Oprócz więc ministra spraw zagranicznych, p. Brina, który towarzyszy królowi, aby się układać z hr. Caprivim, i oprócz generała margrabiego Pailaviciini, wielkiego mistrza obrzędów hr. Giannotti, i p. Urbana Rattazzi, jenerałnego sekretarza ministerjum królewskiego domu, jadą także z królem: jenerał Adami i major książę di Sartirana, także adjutanci królewscy, margrabia Borea d'Olrozo, mistrz obrzędów, a zarazem jeden z wyższych urzędników ministerjum spraw zagranicznych; komandor Nurisio, naczelnik sekretarstwa królewskiego i doktor Saglione, lekarz nadworny. Królowej zaś towarzyszą: wielka ochmistrzyni dworu, margrabina di Villamarina di Montereno; dama nadworna księżna di Sant Elia i hr. di Collegno podkomorzy. Z p. Brinem wyjeżdżają: jego sekretarz p. Pavarino i inny urzędnik z ministerjum spraw zagranicznych, co dowodzi, że przez cztery dni królewskiego w Poczdamie pobytu nie mało będzie pracy politycznej, co zresztą łatwo było odgadnąć i przewidzieć. Nagły wyjazd królestwa do Poczdamu, dokąd mieli dopiero się udać w październiku, po rozwiązaniu cesarszowej, wielkie tutaj sprawiło wrażenie w kołach politycznych. Francuzkie pisma, z gruntu włoskom nieprzychylnie, nie omieszkają trąbić, że to rozkaz z Berlina tak nagle królestwa włoskich do wyjazdu zdecydował, wówczas, kiedy cesarz Wilhelm żądał tylko jedynie widzieć się jaknajprędzej z królem Humbertem i ofiarował się przybyć zaraz sam do Monzy. Naturalna więc rzecz, iż król nie chciał utrudzać swego przyjaciela powrotną jazdą do Włoch, prosił, aby się nie fatygowali, albowiem on i królowa natychmiast przyjeżdżają do Poczdamu.

Ojciec św. nie odprawiał wczoraj uroczystego nabożeństwa pomimo święta Bożego Ciała, lecz tylko cichą mszę w prywatnej swej kaplicy, na którą zaproszono kilkadziesiąt cudzoziemców plei oboje. Niektórzy przyjmowali komunię św. z rąk Papieża, a potem wszyscy otrzymali zbiorowe posłuchanie. W bazylice św. Piotra zaś było uroczyste nabożeństwo, przez kardynała odprawione, a potem procesja wewnątrz kościoła. Liczba cudzoziemców była ogromna.

Rzymianie, godni dotąd potomkowie swych praociców, wolających: *panem et circenses!* zakładają nowy wielki cyrk na błoniach zamku św. Anioła, *Prati di Castello*. Arena tego cyrku jest o wiele większą od piaskowni amfiteatru Wespazjana, czyli Kolosseum, a styl grecko-rzymski całej budowli przypomina ulubione Kwirytom pogańskie czasy. Cyrk ten jest już prawie na ukończeniu; inauguracja ma nastąpić przed jesienią różnemi widowiskami, przypominającymi starożytnych szermierzy i gladiatorów, tylko bez krwi rozlewu.

Pogrzeb księcia Scypiona Salviati, rodzzonego brata nieboszczyka księcia Marka Antoniego Borghese i księcia Aldobrandini, braci, odmiennie noszących nazwiska od trzech różnych majoratów, odbył się dziś bardzo skromnie w kościele *Santa Maria in Via Lata*, bo książę był franciszkańskim tercjarzem. Ciało zawiezione zostanie do grobów familijnych do zamku Migliarino pod Pizą, gdzie państwo Salviati, bardziej francuzi, niż włosi, zamieszkali byli od r. 1870-go przez nienawiść do rządu włoskiego i do dworu. Dodać należy, iż to była jedyna rodzina w arystokracji rzymskiej, tak daleko posuwająca polityczną reakcję.

* Paryż 19-go czerwca.

W Operze wystawiono nowe dzieło p. t. „Życie poety”, symfonię dramatyczną Jerzego Charpentier, młodego u-

cznia Masseneta, odznaczonego już kilkakrotnie na konkursach konserwatorium. Przy odpowiednich dźwiękach muzyki rozgrywa się tu tragedia życia młodego poety, przechodzącego po kolei wielki entuzjazm, zwątpienie, niemożność rozwiązania wątpliwości, wciągającą go „café-concertach” Montmartre’u, wreszcie zapijającego się abstynentem. Krytyka, zarzucając młodemu i śmiało komponującemu zbyt wielkie przejęcie się Berliozem, chwali gorąco jasność jego kompozycji i rozwoju tematów, zarodki oryginalności i przepowiada mu świetną przyszłość. Dyrektor Opery, Bertrand, ma zamiar zamówić u niego operę na większą skalę.

Rozeszła się pogłoska, że minister oświaty chce wynagrodzić Emila Zolę za trzykrotną z kolei porażkę przy wyborach do Akademii, ofiarując mu palmy i fioletołą wstążeczkę, insygnia godności oficera Akademii, będącej odznaczeniem służbowym, które niejeden młody urzędnik i literat za protekcją Zoli otrzymał. Wobec tego, że jest on kawalerem Legji honorowej i spodziewał się krzyża oficera tego orderu, wynagrodzenie wyda się zapewne ambitnemu pisarzowi dość skromnem.

Psy doczekały się swego obrońcy i przedstawiciela w parlamencie: deputowany Laguerre interpelował prezesa ministrów co do smutnego losu, jaki ich w Paryżu spotyka, i okrucieństw, których się ludzie z niemi dopuszczają; Loubet uspokoił go, zapewniając, że odpowiednie środki przeciw prześladowaniu psiego rodu już przedsięwzięto.

Jenerał Brugère, szef świty wojskowej prezydenta i sekretarz jenerałny prezydentury, opuszcza swe stanowisko, według urzędowych zapewnień, na własne żądanie, a według powszechnego mniemania dlatego, że opinii i samemu Carnotowi sprzykrzyły się jego pretensje do prowadzenia polityki na własną rękę. Obejmuje on dowództwo 12-ej dywizji piechoty w Orléanie po jenerale Voisin, przeniesionym do Reims, jego miejsce zajmie jenerał brygady Borius, dotychczasowy komendant szkoły politechnicznej.

Jeszcze żyje w pamięci wszystkich zabójstwo, dokonane na osobie komornika Gouffé przez Eyraud’a i Gabrijelę Bompard; otóż wkrótce odbędzie się rządowa licytacja rzeczy, pochodzących z różnych procesów, między którymi będą się znajdować walizki i ubrania zabójców, które mieli na sobie w chwili mordu, a nawet ów tłumok, w którym zamknęli ciało swej ofiary, przerobiony, co prawda i odnowiony do niepoznania. Oczekujemy jakiego anglika-kolekcjonisty—może kupi...

W galerji maszyn otworzono wczoraj zapowiedzianą przed paroma miesiącami międzynarodową wystawę alkoholyczną i tych gałęzi przemysłu i rolnictwa, które z wyrobem alkoholu są związane, a więc: dystylarni, produkcji winogron, wyrobu cydru, octu, browarów itd. Reprezentanci ministrów: rolnictwa i handlu, wielu radców miejskich i przemysłowców byli obecni.

Zmarł tu w wieku lat 45, odznaczający się gryzącym dowcipem autor mnóstwa okolicznościowych ilustracji w humorystyczno-politycznych pismach: *Pilori*, *La caricature* itd., J. Blass.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

Petersburg 21-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—Ogłoszone zostały: 1) Najwyższy Ukaz we wszystkich miejscowościach, gdzie obowiązuje ustawa o powinności wojskowej, pobrać dla uzupełnienia armji i floty dwieście sześćdziesiąt dwa tysiące ludzi, licząc w tem także i tych, którzy przy mającym nastąpić powołaniu przedstawiają zwalniające od służby wojskowej kwity zaliczeniowe rekrutkie dawnej epoki i 2) z miejscowej ludności okręgów terskiego i kubańskiego i kraju zakaukaskiego dla uzupełnienia wojsk, formujących się oddzielnie na Kaukazie, dwa tysiące czterysta ludzi, a w tej liczbie stu osetyńców.

Petersburg 21-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—Ogłoszone zostały: Opinia rady państwa o oddaniu eksploatacji terminowej żeglugi parowej na rzekach bassenu amurskiego przedsiębiorcom: Sybiriakowowi i Szewielewowi; Najwyższy Ukaz, uznający za stosowne utrzymanie na przyszłość do czasu tylko postanowionego zakazu wywozu żyta, maki żytniej i otrąb wszelkiego rodzaju i pozwalający na swobodny wywóz tak morzem, jak i przez zachodnią granicę lądową innych zbóż i produktów zbożowych. Ogłoszone zostały rozporządzenia uzupełniające do przepisów o prowadzeniu robót górniczych w celu ich bezpieczeństwa. Rozporządzenia mają na celu zapobieżenie nieszczęśliwym wypadkom przy spuszczeniu i windowaniu ludzi na linach do szybów górniczych.

Petersburg 21-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—Według wiadomości ministerjum spraw wewnętrznych zima, z nielicznymi wyjątkami, nie wywarła

szkodliwego wpływu na zasiewy ozime. Susza wiosenna, przy zmiennej temperaturze i silnych wiatrach, w wielu gubernjach zaszkodziła zbożom ozimym, lecz wskutek deszczów, spadłych w drugiej połowie maja, oziminy się poprawiły tam, gdzie nie były ostatecznie zepsute. Ponieważ wiosna się opóźniła, w większej części miejscowości do obróbki pól przystąpiono dopiero w kwietniu, wskutek czego wschodzenie zasiewów jarych jeszcze nie wyjaśniło się należyście. Spadłe w końcu maja deszcze wywrą niezawodnie dobry wpływ na wzrost jarzyn i traw, które wszędzie przedstawiają się zadawalniająco. Obszar ozimin, budzących obawy co do urodzaju, składa się z dziesięciu gubernij, a w tej liczbie siedem gubernij, które ucierpiały wskutek nieurodzaju także w r. 1891-ym.

Petersburg 21-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—Minister sprawiedliwości wyjechał do gubernij wewnętrznych i za granicę i oddał zarząd ministerjum swojemu towarzyszowi, Goremykinowi.

Petersburg 21-go czerwca. (Tel. Aj. półn.)—Departament lekarski ogłosił środki, jakie w celu zabezpieczenia od zawleczenia cholery i od jej rozpoznania winny być przedsięwzięte, według oddzielnej dla każdej miejscowości wskazówki ministerjum spraw wewnętrznych.

WYŚCIGI W KRAKOWIE.

Kraków 21-go czerwca. (Tel. pryw. K. War.)—W dniu dzisiejszym odbyły się ostatnie w r. b. wyścigi międzynarodowe w Krakowie. Na placu wyścigowym panowało ożywienie wielkie, ale pogoda nie dopisała. Deszcz rozmoczył tor wyścigowy, wskutek czego w wyścigach zdarzały się niespodzianki. Program obejmował sześć biegów. Konie przyszły do mety w następującym porządku: 1) w biegu o nagrodę resursy 1,000 złr. przyszła niespodzianie pierwsza „Polanka” Alfreda Garapicha; 2) do biegu o wielką nagrodę m. Krakowa 6,000 złr. zapisano 19 koni, biegło jednakże tylko 5. Pierwsza przybyła „Marie Therese” hr. Antoniego Apponyi’ego, drugi „Pitypalaty” Feliksa Scazighino, trzeci „Turul” Mikołaja Keczera. Słynny „Cadi”, zwycięzca w niedzielnym biegu o 4,000 złr., tym razem przybył do mety ostatni, co wywołało wielką sensację. 3) W biegu „sprzedażnym” o nagrodę 1,000 złr. pierwsza „Eda” hr. Rudolfa Kiński’ego, oceniona na 2,000 złr., lecz nie została sprzedana; 4) w biegu o nagrodę wiejskiego *Jockey clubu* w sumie 2,000 złr. pierwszy „Da Vinci” hr. Antoniego Apponyi’ego; 5) w biegu o nagrodę pocieszenia w sumie 1,000 złr. zwyciężyła „Calipso” Artura Egyedi; wreszcie 6) bieg *steeple chase* o nagrodę miasta Krakowa 1,200 złr. zakończył się tragicznie. Biegły trzy konie. Klacz Geista „Kaland”, przeskakując pierwszą przeszkodę, upadła, przygniatając jeźdźcę, porucznika Lazara, którego podniesiono ze złamanym obojczykiem i pękniętymi dwoma żebrami. Klacz „Jo-leany”, dosiadana przez porucznika, barona Widersperga, padła przy drugiej przeszkodzie i złamała krzyż, wskutek czego na miejscu została zastrzeloną. Baron Widersperg stłukł sobie rękę. W tym fatalnym biegu przyszedł stępa do mety jedyny koń pozostały „Don” pułkownika Pawła Halasy’ego. Po wyścigach w parku krakowskim odbył się podwieczorek i po raz pierwszy w Krakowie *corso* kwiatowe. Z powodu niepogody i wypadków na wyścigach zabawa nie udała się; powozów, przystrojonych kwiatami, było bardzo mało, nie rzucono też kwiatami.

ŚLUB HR. BISMARKA.

Wiedeń 21-go czerwca. (T. pr. K. War.)—Zjazd gości, zaproszonych na ślub hr. Herberta Bismarka do pałacu Pallfych, odbył się wśród wielkiego zamieszania. Kiedy goście po ceremonji ślubnej odjeżdżali, okazało się, że jedni powozów swoich odszukać nie mogli, inni znów przez pomyłkę wsiedli do cudzych karet. Obaj Bismarkowie byli przed ślubem ogromnie niecierpliwi. Sama ceremonia ślubna odbyła się z wielką uroczystością i nader wspaniale. Księżę Bismark płakał. Wspaniałe tualety budziły podziw wszystkich. W czasie przejazdu orszaku weselnego, tłumy zgromadzonej na ulicach publiczności witały Bismarka okrzykami i zdę-

mowały kapelusze. Nie obeszło się jednakże bez przykrego intermezja. Wyrobnik Lorentz, przybyły umyślnie z Berlina, w czasie przejazdu orszaku ślubnego, rzucił do powozu obu Bismarków pakiet broszur p. t. „*Bismark und die Oeffentlichkeit*”. Pakiet uderzył o pierś ks. Bismarka, lecz hr. Herbert odrzucił go na ulicę. Lorentz został natychmiast aresztowany. W czasie badania w biurze policyjnym, Lorenz zeznał, że rzuceniem pakietu broszur, ubliżających Bismarkowi, chciał zemścić się na ekskanclerzu niemieckim za to, „że deptał nogami mnie i nas wszystkich”.

Wiedeń 21-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)—Ks. Bismark czuje się tak znużonym, że mimo zamiaru natychmiastowego wyjazdu z Wiednia zaraz po ślubie syna, musi zatrzymać się tu jeszcze przynajmniej przez dzień jeden, aby wypocząć.

Wiedeń 21-go czerwca. (Tel. Ajencji półn.)—Dzienniki tutejsze donoszą, że po przybyciu na terytorjum austriackie, ks. Bismark w Tetschen, w odpowiedzi na owacje, urządzone na cześć jego przez ludność tamtejszą, wygłosił mowę polityczną, w której powiedział, że ani chwili nie przestaje zajmować się losami przymierza austro-niemieckiego, które udało mu się w r. 1879-ym z takim trudem doprowadzić do skutku. Ks. Bismark wyraził przytem nadzieję, że przymierze dwu państw, tak ściśle z sobą związanych, istnieć będzie i nadal.

Wiedeń 21-go czerwca. (Tel. Ajencji półn.)—Ambasador rurski przy dworze berlińskim, hr. Piotr Szuwałow, przybył tu dla wzięcia udziału w uroczystości ślubnej hr. Herberta Bismarka. Na dworcu kolejowym powitał przybyłego hr. Herbert Bismark.

Wiedeń 21-go czerwca. (Tel. pr. Kr. W.)—Kraży tu pogłoska, że hr. Herbert Bismark ma stałe zamieszkać na Węgrzech.

Monachjum 21-go czerwca. (T. pr. K. W.)—Z powodu zapowiedzianego na czwartek przybycia ks. Bismarka do Monachjum, przygotowują tutaj wielkie uroczystości na cześć ekskanclerza. Stowarzyszenie studenckie urządza wspaniałą pochód z pochodniami przed hotelem, w którym Bismark zamieszka.

KOPALNIE W PRZYBRAM.

Praga czeńska 21-go czerwca. (T. p. K. W.)—W kopalniach srebra w Przybram chciano rozpocząć roboty, przerwane wskutek ostatniej strasznej katastrofy, lecz okazało się to zupełnie niemożliwe. Robotników, którzy spuścili się do szybów, musiano natychmiast wydobywać na powierzchnię ziemi, ponieważ w kurytarzach podziemnych i szybach znajdują się jeszcze duszące gazy palne. Jeden z robotników, wydobytych na górę, padł martwy.

WIZYTA W POCDAMIE.

Berlin 21-go czerwca. (T. pr. Kur. W.)—Na cześć włoskiej pary królewskiej dziś przed południem odbyła się w Poczdamie wielka parada wojskowa.

Berlin 21-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)—Magistrat berliński za pośrednictwem ogłoszeń w dziennikach i plakatów wzywa obywateli miasta Berlina, aby jutro rano przystroili domy swoje flagami, ponieważ jutro przed południem przybędą do Berlina król Humbert i królowa Małgorzata.

ZARĘCZYN.

Berlin 21-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)—*Reichsanzeiger* ogłasza, że siostra cesarza Wilhelma, Małgorzata, zaręczyła się wczoraj z księciem hesskim Fryderykiem.

INTERVIEW.

Paryż 21-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)—*Figaro* zamieszcza nader sensacyjny *interview* z hr. Herbertem Bismarkiem. Hr. Herbert powiedział korespondentowi *Figara*, że za czasów rządów Freycineta i Ferryego ks. Bismark chciał, za jakąś cenę, doprowadzić do porozumienia pomiędzy Niemcami i Francją. Bismark poczynił już nawet stosowne kroki u Freycineta i Ferryego, lecz obaj ci ministrowie francuzcy nie chcieli przyjąć propozycji bismarkowskich.

Wiedeń 21-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.)—Z Cetynu donoszą, że pomiędzy Czarnogórcami a ple-

